

Torsdag den 13. juni 2013

P7_TA(2013)0274

Presse- og mediefrihed i verden**Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om presse- og mediefrihed i verden (2011/2081(INI))**

(2016/C 065/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed,
- der henviser til artikel 13 i de Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, som anerkender børns ret til ytringsfrihed,
- der henviser til resolutionen fra FN's Menneskerettighedsråd af 28. marts 2008 (7/36), som fastsætter mandatet for FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed ⁽¹⁾,
- der henviser til rapportererne fra FN's særlige rapportør, Frank La Rue ⁽²⁾, om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed, der også fremhæver anvendeligheden af internationale menneskerettighedsnormer og -standarder med hensyn til retten til menings- og ytringsfrihed på internettet anskuet som et kommunikationsmedie,
- der henviser til resolutionen fra FN's Menneskerettighedsråd af 5. juli 2012 om fremme, beskyttelse og udøvelse af menneskerettigheder på internettet ⁽³⁾, som anerkender betydningen af at beskytte menneskerettighederne og den frie informationsstrøm på internettet,
- der henviser til rapporten fra FN's særlige repræsentant, John Ruggie, af 21. marts 2011 om spørgsmålet om menneskerettigheder og transnationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder med titlen »Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations »Protect, Respect and Remedy« Framework» ⁽⁴⁾,
- der henviser til resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd S/RES/1738 af 23. december 2006 om angreb på journalister, mediarbejdere og tilknyttet personale i væbnede konflikter ⁽⁵⁾,
- der henviser til Genève-konvention af 12. august 1949, særligt artikel 79 ⁽⁶⁾ i tillægsprotokol I hertil om beskyttelse af journalister, som er på farlige professionelle missioner i områder med væbnede konflikter,
- der henviser til FN's handlingsplan for journalisters sikkerhed og spørgsmålet om straffrihed, som blev godkendt af FN's Administrative Råd for Koordinering den 12. april 2012 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1920(2013) med titlen »Mediefrihed i Europa« vedtaget den 24. januar 2013,
- der henviser til det arbejde, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) har udført på området for mediefrihed, og særligt rapportererne fra dens repræsentant om mediefrihed,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

⁽²⁾ Særligt dem af 16. maj 2011 (A/HRC/17/27), 10. august 2011 (A/66/290), 4. juni 2012 (A/HRC/20/17) og 7. september 2012 (A/67/357), som er tilgængelige på: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>.

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, som er tilgængelig på: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>.

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/_un_plan_action_safety_en.pdf.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til rapporterne fra ngo'er om medierne, som f.eks. rapporterne fra Journalister Uden Grænser (pressefrihedsindekser) og Freedom House (rapporter om pressefrihed) samt rapporterne fra Det Internationale Presseinstitut (IPI) (Death Watch og årsberetninger om pressefrihed i verden),
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om »virksomheders sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning«⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om »virksomheders sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst«⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om årsberetningen om menneskerettigheder i verden og EU's menneskerettighedspolitik⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om Den Internationale Telekommunikationsunions kommende verdenskonference om international telekommunikation (WCIT-12) og om en eventuel udvidelse af anvendelsesområdet for det internationale telekommunikationsreglement⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om »en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik«⁽⁵⁾,
- der henviser til den strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati (11855/2012), som blev vedtaget af Rådet den 25. juni 2012,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 13. juni 2012 om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder⁽⁶⁾,
- der henviser til erklæringerne fra den højtstående repræsentant Catherine Ashton på vegne af Den Europæiske Union i anledning af verdensdagen for pressefrihed⁽⁷⁾,
- der henviser til den fælles meddelelse af 12. december 2011 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil — en mere effektiv tilgang« (COM(2011)0886),
- der henviser til meddelelsen af 12. december 2011 fra kommissæren for den digitale dagsorden om »no disconnect«-strategien⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. oktober 2011 med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681),
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering⁽⁹⁾,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. maj 2011 med titlen »En ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011) 0303),
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2008 om mediekendskab i en digital verden⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm.http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 165.

⁽¹⁰⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 9.

Torsdag den 13. juni 2013

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati Menneskerettigheder ⁽¹⁾) samt til alle andre eksterne EU-finansieringsinstrumenter,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽²⁾,
- der henviser til sine beslutninger om uopsættelige tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, herunder sine landespecifikke beslutninger, hvori der udtrykkes bekymring for presse- og mediefriheden og navnlig frihedsberøvelsen af journalister og bloggere,
- der henviser til artikel 11 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og særligt til dets bestemmelser om, at »mediefrihed og mediernes pluralisme [skal] respekteres«,
- der henviser til artikel 3, stk. 21 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,
- der henviser til Europarådets europæiske menneskerettighedskonvention og de igangværende forhandlinger om EU's tiltrædelse af konventionen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0176/2013),

Principper samt pressens og mediernes rolle

- A. der henviser til, at retten til ytringsfrihed er en universel menneskerettighed, der udgør grundlaget for demokrati, og som er afgørende for virkeliggørelsen af andre rettigheder, som mennesker over hele verden tilstræber at opnå, såsom ethvert menneskes udvikling, værdighed og tilfredshed;
- B. der henviser til, at begrænsninger for ytringsfriheden har alvorlige konsekvenser, kun bør tillades i et meget beskedent omfang og kun kan forsvares på ganske særlige og strenge betingelser fastsat ved lovgivning, som i sig selv er i overensstemmelse med international ret; der henviser til, at ytringsfrihed er en grundlæggende rettighed, som er tæt forbundet med presse- og mediefriheden og mediernes pluralisme; der henviser til, at de lande, der har undertegnet den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) og den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR), er forpligtet til at sikre uafhængige, frie og pluralistiske medier;
- C. der henviser til, at medieplatforme er væsentlige for udøvelsen af retten til ytringsfrihed; der henviser til, at den uafhængige presse som et overordnet udtryk for ytringsfrihed er en af de centrale aktører i medieverdenen og fungerer som vogter af demokratiet;
- D. der henviser til, at pressens, mediernes, den digitale sektors og journalistikkens frihed anses for at være et offentligt gode;
- E. der henviser til, at (digitale) medieplatforme har en stadig mere global karakter og et stigende antal brugere;
- F. der henviser til, at internettet og medierne udgør instrumenter, som benyttes af menneskerettighedsforkæmpere;
- G. der henviser til, at netneutralitet er et væsentligt princip for det åbne internet, fremmer kommunikation ved at sikre konkurrence og gennemsigtighed og ligeledes gavner forretningsmuligheder, stimulerer innovation, jobskabelse og vækst;
- H. der henviser til, at ytrings- og meningsfriheden, presse- og mediefriheden samt friheden for journalister er truet over hele verden, og at journalister ofte er menneskerettighedsforkæmpere og - fortalere for foreningsfriheden, menings- og religionsfriheden; der henviser til, at journalister ofte bliver forfulgt og fængslet;

⁽¹⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

Torsdag den 13. juni 2013

- I. der henviser til, at nye digitale og onlinemedieplatforme har bidraget til øget diversitet og pluralisme;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt, at EU's indsats for og programmer til fremme og beskyttelse af presse- og mediefriheden i verden optimeres og bygges op om civilsamfundets og journalistorganisationers værdifulde arbejde;
- K. der henviser til, at EU kun kan være troværdig på den globale scene, når presse- og mediefriheden beskyttes og respekteres i Unionen selv;

Den seneste udvikling

1. erkender, at regeringer er hovedansvarlige for at sikre og beskytte presse- og mediefriheden; understreger, at regeringer også bærer et ansvar for hindringen af presse- og mediefriheden og i de værste tilfælde i øget grad benytter sig af retlige indgreb med henblik på at begrænse denne frihed, f.eks. gennem udnyttelse af antiterrorlove, love om antiekstremisme og foranstaltninger om national sikkerhed, landsforræderi eller statsfjendtlig virksomhed; understreger behovet for at finde en balance mellem de nationale sikkerhedsspørgsmål og informationsfriheden for at forhindre misbrug og sikre pressens og mediernes uafhængighed; erkender, at medieimperier, som ejes af politikere, til tider gennemfører kampagner baseret på fejlinformation; understreger, at det er afgørende, at pressen og medierne kan arbejde uafhængigt og uden politiske og økonomiske pres; er foruroliget over den generelle nedadgående tendens i prioriteringen af presse- og mediefrihed i forskellige lande både i og uden for Europa, hvilket fremgår af de seneste årlige indekser og rapporter (jf. listen i bilaget sidst i betænkning A7-0176/2013);
2. understreger, at frie, uafhængige og pluralistiske onlinemedier og traditionelle medier udgør nogle af hjørnestenene for demokrati og pluralisme; erkender informationsressourcernes betydning som en reel garanti for mediefriheden og mediernes pluralisme; påpeger, at opretholdelsen og styrkelsen af mediernes frihed og uafhængighed i verden er af fælles interesse; understreger, at frie og uafhængige medier og fri udveksling af informationer er af altafgørende betydning i forbindelse med demokratiske forandringer i ikke-demokratiske regimer;
3. beklager det faktum, at journalister jævnligt såres eller myrdes eller udsættes for alvorlige krænkelse over hele verden og ofte med straffrihed til følge; understreger derfor vigtigheden af at bekæmpe straffrihed; understreger, at myndighederne ikke kan gribe ind over for trusler og vold rettet mod journalisterne eller garantere deres sikkerhed, medmindre politikerne, retssystemerne og politimyndighederne træffer afgørende foranstaltninger over for dem, der angriber journalister og deres arbejde; fremhæver, at straffrihed ikke blot berører pressefriheden, men også journalisters daglige arbejde, og at den skaber et klima af frygt og selvcensur; mener, at EU bør indtage en skarpere holdning over for de lande, der konstant tillader sådanne handlinger at finde sted ustraffet, og opfordrer alle lande til at garantere journalisters sikkerhed;
4. understreger, at love og andre lovforanstaltninger, trusler, bøder og et stærkt koncentreret medieejerskab i hænderne på politikere eller andre med modstridende interesser alt sammen er faktorer, som kan begrænse friheden til at opnå og få adgang til information eller lede til trusler mod friheden efter ytringens fremsættelse;
5. understreger, at regeringer kan lægge indirekte pres på pressen og medierne; mener, at medierne i mange lande er dybt afhængige af regeringskommunikation, som følgelig kan benyttes som redskab til at presse medierne, samt at licenser og afgiftsmæssige sanktioner ligeledes kan anvendes til at begrænse de kritiske mediers indflydelse;
6. beklager det faktum, at kriminaliseringen af ytringer er stigende; minder om, at journalister jævnligt frihedsberøves verden over på grund af deres arbejde; er bevidst om, at love om ærekrænkelse, blasfemi og injurier samt af lovgivning, som henviser til »skade af landets image over for udlandet« eller »homoseksuel propaganda« anvendes til at frihedsberøve eller censurere journalister og hindre ytringsfriheden; beklager, at censur fremmer selvcensur; opfordrer til at gøre en ende på chikanering af journalister, som skal have mulighed for at udføre deres arbejde uafhængigt og uden frygt for vold og beskyldninger, og opfordrer til en øjeblikkelig frigivelse af alle journalister og bloggere, som uretmæssigt er blevet frihedsberøvet på grund af deres arbejde;
7. fordømmer kraftigt det faktum, at mange journalister ikke har adgang til retshjælp, mens deres profession i stigende grad befinder sig i frontlinjen i kampen for menneskerettighederne, det være sig online eller offline;

Torsdag den 13. juni 2013

8. anser tendensen til koncentreret medieejerskab i store konglomerater for at være en trussel mod mediefrihed og -pluralisme, særligt når der sideløbende sker digitalisering; understreger nødvendigheden af en åben og understøttende medieinfrastruktur såvel som af uafhængige reguleringsmyndigheder;
9. erkender betydningen af private fonde og ngo'er, der støtter kvalitetsbetonet journalistik og fungerer som drivkraft for innovation;
10. understreger, at selvom virksomheder har nye forpligtelser i en global og digitalt forbundet verden, står de også overfor nye udfordringer på områder, som traditionelt har været de offentlige myndigheders domæne; er bevidst om, at regeringsdekreter om blokering af onlineindhold og onlinetjenester har lagt pres på den redaktionelle uafhængighed og tjenesters kontinuitet;
11. er klar over, at medierne alt for ofte anvendes som og/eller er involveret i traditionelle propagandaredskaber, og at finansiell uafhængighed og politisk uafhængighed og pluralisme er afgørende, særligt hvad angår public service-medier; minder om, at frie og uafhængige offentlige medier spiller en afgørende rolle med hensyn til at styrke demokratiet, maksimere civilsamfundets inddragelse i offentlige debatter og anliggender og sikre borgerne større indflydelse i forbindelse med demokratiske spørgsmål;
12. opfordrer til udvikling af etiske kodekser for journalister og medievirksomheder for at sikre journalisters og mediers fulde uafhængighed; anerkender betydningen af at styrke disse kodekser i medfør af uafhængige regeludstedende organer;

Digitalisering

13. erkender vore dages stadigt mere digitaliserede mediers potentielle gennemslagskraft og myndiggørende virkning på individer, idet de øger niveauet for information og kritisk tænkning, og erkender, at denne udvikling især skaber bekymring for autoritære regimer;
14. anerkender den vigtige rolle, som de digitale medieplatforme og onlinemedieplatformene de seneste år har spillet for oprørene mod diktatur;
15. understreger, at adgang til information både via internettet og andre kilder er nødvendig for meningsdannelsen såvel som for tilkendegivelsen og kommunikationen af et indhold via medieplatforme, eftersom disse udgør væsentlige midler til kontrol med magten;
16. erkender, at digitalisering af medier og information har øget deres rækkevidde og betydning betydeligt, men at det også har utydeliggjort den hårfine grænse mellem oplysning og holdning; noterer sig den markante stigning i brugerskabt indhold og borgerjournalistik;
17. mener, at digitalisering af presse og medier tilføjer nye lag til medielandskabet og rejser spørgsmål om adgangen til information samt om dens kvalitet, objektivitet og beskyttelse;
18. understreger, at digitaliseringen kan lette folks adgang til oplysninger, kontrollere embedsmænd og sikre, at information og dokumentation deles og spredes, samt at uretfærdigheder og korruption afsløres;
19. understreger, at der er behov for passende regulering for at frigøre it-infrastrukturernes fulde potentiale og globale interoperabilitet, samt at disse ikt-elementer bør inddrages i såvel det eksisterende som det kommende medielandskab og bør sammenholdes med de grundlæggende betingelser for uafhængighed, pluralisme og mangfoldighed;
20. beklager alle forsøg på at skabe forskellige former for lukket internet, da der er tale om alvorlige tilsidesættelser af retten til oplysninger; opfordrer alle myndigheder til at afholde sig fra sådanne forsøg;
21. er bekymret over masseovervågning, masecensur og blokerings- og filtreringstendenser, som ikke kun påvirker medierne samt journalisters og bloggeres arbejde, men også hindrer civilsamfundets bestræbelser på at skabe vigtige politiske, økonomiske og sociale forandringer; fordømmer alle handlinger og forsøg på at arrestere bloggere, hvilket opfattes som et angreb på ytrings- og meningsfriheden;

Torsdag den 13. juni 2013

22. beklager det forhold, at adskillige teknologier og tjenesteydelser, som anvendes i tredjelande til at krænke menneskerettighederne gennem censur af information, masseovervågning og sporing af borgere og deres aktiviteter på (mobil)telefonnet og internettet, er fremstillet i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at standse denne »handel med digitale våben«;
23. fremhæver behovet for en bedre forståelse af formidlers rolle og ansvar; mener, at markedsregulerende myndigheder kan hjælpe til at bevare konkurrencen, men at det også er nødvendigt at undersøge nye måder, hvorpå man kan inddrage private aktører med henblik på at bevare informationens offentlige karakter, erkender, at selvregulering kan indebære særlige risici, hvor der er mangel på (demokratisk) kontrol;
24. understreger, at digitale og (computer-)datadrevne platforme eller tjenester, såsom søgemaskiner, er privatejede og forudsætter gennemsigtighed, således at informationernes offentlighed sikres og begrænsninger i ytringsfriheden og adgangen til information forebygges;
25. fremhæver behovet for whistleblower- og kildebeskyttelse og for at EU handler i dette øjemed på globalt plan;
26. fordømmer kraftigt alle forsøg på at anvende internettet eller andre internetbaserede medieplatforme til at fremme terroraktiviteter; opfordrer indtrængende myndighederne til at indtage en fast holdning i den henseende;

EU's politikker og optræden udadtil

27. understreger, at fremme og beskyttelse af global presse- og mediefrihed er afgørende for, at EU kan blive opfattet som et værdisamfund; understreger, at EU bør udvise størst muligt politisk lederskab for at sikre journalisters beskyttelse på verdensplan;
28. er af den opfattelse, at EU bør gå forrest i indsatsen for at sikre, at medierne forbliver uafhængige, pluralistiske og forskelligartede og for at forsvare journalister og bloggers situation, frihed og sikkerhed; understreger, at EU i denne henseende ikke bør blande sig i indholdet, men snarere støtte et gunstigt miljø og fjernelsen af hindringer for ytringsfriheden på globalt plan;
29. bemærker med bekymring, at nogle medier i de senere år, navnlig i EU, selv er kommet i søgelyset for deres uetiske og påståede ulovlige opførsel; er af den opfattelse, at EU kun kan være et ledende eksempel, hvis det først løser problemerne inden for egne grænser;
30. opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge pressens og mediernes uafhængighed i medlemsstaterne nøje;
31. mener, at der selvom presse- og mediefrihed behandles gennem flere forskellige EU-politikker og -programmer mangler et overordnet fokus på spørgsmålet, såvel som en sammenhængende ledende vision og benchmarks;
32. mener, at manglen på en samlet strategi kan føre til opsplitning og tilsidesættelse af de vigtige politiske principper om gennemsigtighed og ansvarlighed;

Strategi

33. opfordrer indtrængende Kommissionen, særligt DG DEVCO, og EU-Udenrigstjenesten til at forbedre deres samarbejde og samordning af programmering, særligt ved at skabe synergi mellem politisk og diplomatisk arbejde og gennem en fælles gennemførelse af finansiering og projekter, herunder via overvågning og vurdering; tilskynder Kommissionen til at forbedre sin analyse og vurdering af tidligere, eksisterende og fremtidig programmering og til at offentliggøre resultaterne;
34. opfordrer til et skift fra ad hoc-finansiering af projekter til en mere bæredygtig tilgang, som også omfatter private donorer og samarbejdspartnere; påpeger behovet for en skræddersyet national og regional programmeringsapproach;

Torsdag den 13. juni 2013

35. opfordrer EU til at spille en mere betydningsfuld rolle, navnlig i kandidatlandene, og i forhold til sine nærmeste sydlige og østlige nabolande samt inden for rammerne af forhandlinger om handels- og associeringsaftaler; opfordrer EU til at vedtage en strategi, som skal sikre nøje overvågning af og reaktion på lovgivningsmæssige ændringer, som begrænser pluralismen og pressefriheden i tredjelande;
36. understreger, at nuværende eksterne finansielle instrumenter, såsom EIDHR (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder), geografiske instrumenter m.fl., skal anvendes fleksibelt for at kunne hjælpe til at styrke civilsamfundet; understreger, at lokalt ejerskab og kapacitetsopbygning er afgørende for at sikre bæredygtig udvikling og fremgang;
37. understreger, at EU bør støtte uddannelse og oplæring af politiske beslutningstagere, regulerende myndigheder og medier i tredjelande med det formål at fremme presse- og mediefrihed samt hensigtsmæssige og teknologineutrale former for markedsregulering, især under henvisning til, at friheder ofte begrænses i stabilitetens og sikkerhedens navn i overgangsperioder;
38. understreger, at emner, der relaterer til medieudvikling, og realisering af ytringsfriheden bør være centrale emner i EU's dialog på landeplan; understreger, at klare benchmarks og vigtige betingelser bør overholdes i EU's handels- og partnerskab-, samarbejds- og associeringsaftaler med tredjelande og støtteprogrammer i overensstemmelse med artikel 21 i TEU; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at respektere og gennemføre Parlamentets betænkninger og henstillinger for så vidt angår forhandlingerne om sådanne aftaler; minder om, at sammenhæng, overensstemmelse, samordning og gennemsigtighed mellem Parlamentet, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen for så vidt angår gennemførelsen og overvågningen af disse grundlæggende menneskerettigheder er afgørende for troværdigheden og effektiviteten af EU's forbindelser og samarbejde med tredjelande;
39. opfordrer Kommissionen til at gøre kampen mod straffrihed til en af sine prioriteter i sine programmer for ytrings- og mediefrihed, herunder også ved at yde støtte til efterforskningen af forbrydelser mod journalister gennem oprettelse af retshjælpsfonde og ved at stille ekspertise til rådighed;
40. mener, at EU-finansiering ikke bør begrænses til specialiserede internationale organisationer (formidlere), men tillige bør omfatte lokale organisationer;
41. tilskynder Kommissionen til at tage fortrolighedsklausulerne i sin menneskerettighedsfinansiering op til revision for så vidt angår presse og medier, idet dette åbner mulighed for at bringe journalister, medier eller ngo'er i miskredit og således også skader troværdigheden af EU's menneskerettighedsaktiviteter, som i sig selv er åbne og gennemsigtige;
42. understreger, at presse- og medieprogrammer også bør fokusere på at forbedre de (statslige og retlige) strukturer og på at støtte lokale medieselskaber og -virksomheder med henblik på at øge deres gennemsigtighed, uafhængighed, evne til at være bæredygtige, professionalisme og åbenhed; understreger, at EU's mediepolitikker ligeledes bør forsøge at maksimere pluralisme og mangfoldighed ved at støtte uafhængige medier og nystartede virksomheder;
43. minder om, at ytringsfrihed og mediepluralisme, herunder på internettet, er centrale europæiske værdier; understreger den afgørende betydning, som presse- og mediefrihed har i EU's udvidelsespolitik, og som digitale friheder har i denne sammenhæng, og anser disse friheder for at være menneskerettigheder og derfor for at være en del af de politiske Københavnskriterier;
44. mener, at EU bør medtage komponenter af presse- og mediestøtte i sin valgbistand, for eksempel ved at fremme et samarbejde mellem valgforvaltningsorganer i tredjelande og pressen, således at gennemsigtigheden og legitimiteten i valgprocesser og -resultater øges;
45. mener, at EU i forbindelse med lande, der befinder sig i en overgangsfase, bør fokusere på presse- og mediefrihed i forbindelse med landenes forsonings- og genopbygningsproces;
46. glæder sig over og støtter det vigtige arbejde, som udføres af en række internationale (journalist-)organisationer på området for presse- og mediefrihed, og understreger, at disse organisationer bør have EU's fulde støtte, da de udgør vigtige forbindelser;
47. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at udnytte EU's engagement i multilaterale fora, der fokuserer på digitale-, presse- og mediefriheder, såsom Europarådet og OSCE samt i FN-sammenhæng;

Torsdag den 13. juni 2013

48. opfordrer Kommissionen, Rådet og EU-Udenrigstjenesten til hurtigst muligt at vedtage en presse- og mediefrihedsstrategi inden for rammerne af EU's udenrigspolitik, og til at indarbejde henstillingerne i nærværende betænkning i de kommende retningslinjer om ytringsfrihed (både online og offline);

49. henstiller til, at denne betænkning læses og drøftes i forlængelse af den tidligere beslutning om »en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik«;

o
o o

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/Kommissionens næstformand, EU-Udenrigstjenesten, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's højkommisær for menneskerettigheder, UNESCO, Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

P7_TA(2013)0276

Finansielle tjenester: Manglende fremskridt i Rådet og forsinket vedtagelse af visse forslag i Kommissionen

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om finansielle tjenester: manglende fremskridt i Rådet og forsinket vedtagelse af forslag i Kommissionen (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag af 12. juli 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (COM(2010)0368),
- der henviser til Kommissionens forslag af 12. juli 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger (COM(2010)0371),
- der henviser til Kommissionens forslag af 19. januar 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/71/EF og direktiv 2009/138/EF, for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (COM(2011)0008), i det følgende benævnt »Omnibus II/Solvens II«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (omarbejdning) (COM(2011)0656) samt til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning [EMIR] om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (COM(2011)0652), i det følgende benævnt »MiFID-revisionen«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation (COM(2011)0654) samt til Kommissionens forslag af 20. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (COM(2011)0651), i det følgende benævnt »MAD/MAR«,